

ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
(†529)

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος 4 Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δα νη βα πτι ζο με νσ ο ς Κυ ρι

ε ^Δ _δ η της Τρι α δος ε φα νε ρω θη προ σκυ νη

σις ^π ₉ του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μα ρ τυ

ρει σοι ^Δ _δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζσ α ^π ₉

και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ε βε
 βαι ου του λο ο γω το α σφα λες ο ε πι φα νεις
 Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσ μον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

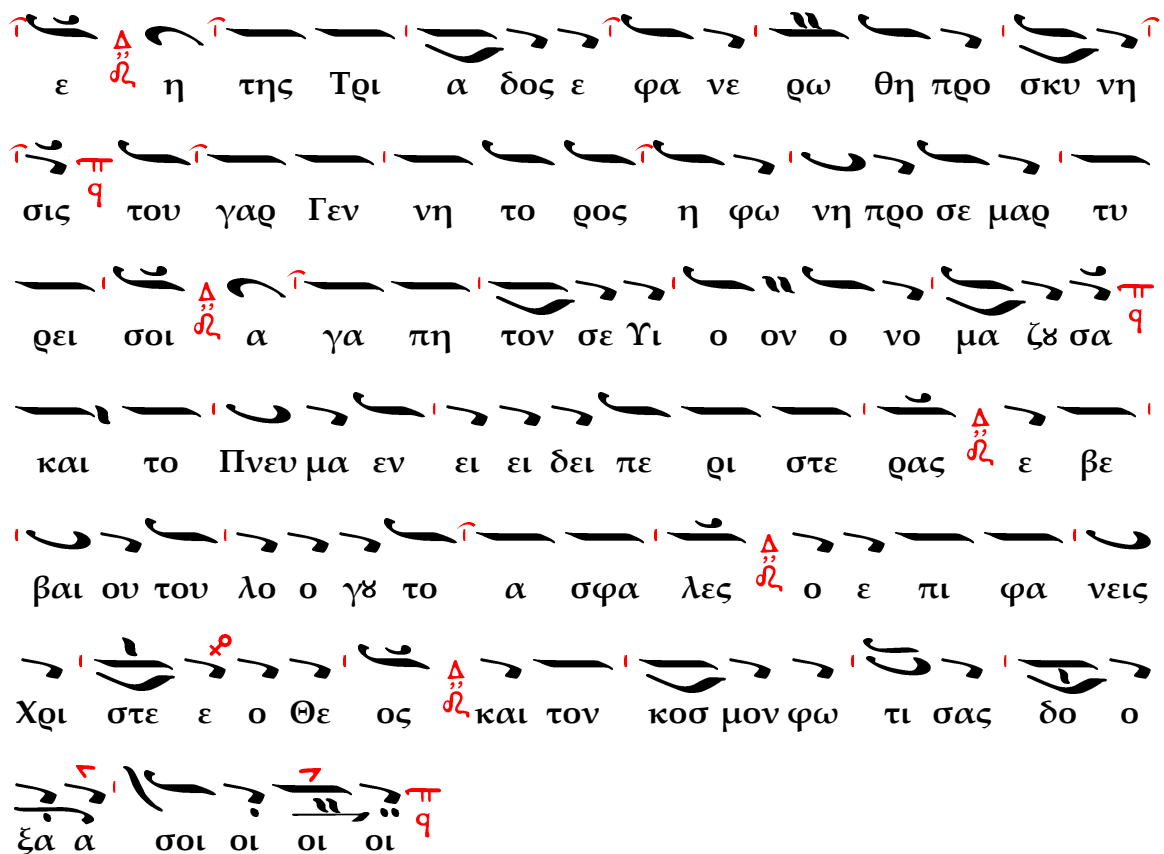
Ἦχος Γα ρ

Ταις των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το
 α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
 βα θυς στε ναγ μοις εις ε κα τον τρυ πο νυς ε
 καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
 οι κου με νη λαμπων τοις θα αυμα σιν ο σι ε Πα
 τηρ η μων Θε ο ο δο σι ε πρε σβευ ε Χρι
 στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η
 μων

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νυς Κυ ρι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῶ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἢ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῶ, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρός· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῶ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὔθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Θεοφανείας ὁ καιρός·...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στῦλος Ὅσιε φωσφόρος ὠφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτίσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ περώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὄλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένη θέα, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ
Ο ι μι σϑ ϑν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ^{B8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ε_χ και κα α θα αρ σει ^Δ₂

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ₂

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{B8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^ε_χ

Κ^{B8} ^χ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^ε_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

ζει ^Δ₂ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ^{B8}

ει ει θρα α ^{Πα} ^ε_χ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι} ^π₉ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν ^ε_χ

Προκείμενον.
Εἰς μνήμας Ὁσίων

Ἦχος $\frac{1}{2}$ δ_2 Βου Σ

Τι τιμιος εναντιιον Κυριι
ου Δ δ_2 ο θαναατος τϛ Οσιου αυ του θ χ

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ θ χ
περι παντων ωων
αν τα πε δω κε μοι θ χ

Τι τιμιος εναντιιον Κυριι
ου Δ δ_2 ο θαναατος τϛ Οσιου αυ του θ χ

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως θ χ
και εν ο νο μα τι
Κυριι ε πι ι κα λε σομαι θ χ

χ **Τ**ιμιος εναντιον Κυριι
ι ου Σ χ ο θανατος του Οσιου αυ τϛ ϛ ϛ ϛ
 θ χ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ζ' 17-23)

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο.

Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ταις του σϷ Ο σι ι Ϸ πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κϷ πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

ᾠχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη
μα α α μη

Ο ^{Πα}σι ι ι ε ε πα α α τερ ^{Δι}εις πα α α
 σα αν τη η ην γην ^{Δι}ε ξηλθεν ο φθο ο ογγος των
 κα το ο ορθω μα α τω ω ω ν σου ^{Πα}δι ω ω ν
 εν τοις ου ρα α νοις ^{Δι}ευ ρες μι σθο ον τω ω ω ν κα μα
 α τω ω ω ν σου ^{Πα}των δαι μο νων ω λε σας τας
 φα α α α λα α α αγ γας ^Μτων αγ γε ε λω ω ν ε
 φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ^{Πα}ων το ον
 βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω ω
 σας ^{Πα}παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον
 Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ^{Δι}
 ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ^{Πα}ται αι σψυ
 χαι αι αι η η η η μω ω ω ω ν ^{Δι}

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς ἡ' (δ')
καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς Ϛ' (δ').

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμά, οὔ ἢ ἀκροστιχίς:
Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτάδος.
ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν

αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐτῷ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιώθη ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ α΄.

ᾠχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ὠδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀαρωνίτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προελήλυθεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ δέ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαπτισθέντος ρεῖθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίτιδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἦν ἀνεπιστρόφως ἦνυσας, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Δόξα.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγονώς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συ-γκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραίζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἴσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρασ χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ Δε-σπότου ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Δόξα.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὠμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, σωτηρίους παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεότοκε πίστει σέβομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὁσίων ἀοίδιμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἰορδάνης τῷ ρεῖθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὐθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἄφθαρτον· ὄντως ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ αἰίζως, πηγὰς τε καὶ θαλάσσας, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν· ἄνωθεν Ὑῖόν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανοτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήγησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρῶν σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· * Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος. Ἄγγελος πρωτοστάτης.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς σαρκὸς ἄπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαίροις, Πατρός εὐλαβοῦς ὁ γόνος·

χαίροις, Μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.

Χαίροις, τῆς Ἐρήμου πολιστῆς παγκόσμιος·

χαίροις, οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ·

χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.

Χαίροις, τῶν μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·

χαίροις, τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.

Χαίροις, πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος·

χαίροις, κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος.
Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας·
χαίροις, ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.
Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου. (†529)

Στίχ. Κοινοῦ Θεοδοσίου Ἡγεμῶν βίου,
Κοινὴ Μονασταῖς ἐκβιώσας ζημία.
Ἐνδεκάτῃ ὁλοὸν βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῶν μυρίων ἁγίων ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις.

Στίχ. Τοὺς ἐξυμνοῦντας τὸν Τρισάγιον Ὕμνον·
Ὕμνοις γεραίρειν εἰκὸς ἐστὶν Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδιαναῖς, καὶ τῶν Ἁγίων Θεοδώρου καὶ Ἀγαπίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ τῆς Συρίας.

Στίχ. Οἱ τρεῖς Τριάδος νῦν παρίστανται θρόνῳ,
Τὴν γῆν λιπόντες καὶ κατοικοῦντες πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάϊρος αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μάϊρος ἐκραύγαζεν, ὦν ἐν αἰκίαις·
Μὴ δειλιᾶς Μάϊρε· πλήττου, καὶ στέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος, ὁ ἐν τῇ Μονῇ Σερίδου παρὰ τὴν Γάζαν τῆς Παλαιστίνης ἀσκήσας καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν ἐλεημοσύναις διαπρέψας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (~†609-620)

Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίῳ,
Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ὑγιείνου, πάπα Ῥώμης. (†142)

Στίχ. Ὑγιείνος ἐξ Ἀθηνῶν, λάτρης σοφίας,
Μὴ γήινος ἐδείχθη, ἐκδιψῶν τὴν ἄνω σοφίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λευκίου, ἐξ Ἀλεξανδρείας ἱεραποστόλου καὶ γενομένου ἀ΄ ἐπισκόπου Βρινδισίου. (†180)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου, ἐπισκόπου Φίρμου (Firmum Picenum, Fermo) ἐν Ἰταλίᾳ, ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεκίου. (†250)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Ἐθηνίας καὶ Φιδελμίας, θυγατέρων τοῦ βασιλέως Λαογαίρου τῆς Ἰρλανδίας, ἐνδυθεισῶν ἐν τῷ μοναχικῶν ἔνδυμα ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πατρικίου. (†433)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαλβίου, ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, εὐλογηθέντος ὑπὸ τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου. (ἀρχαῖ ἐ΄ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βρανδάνου (Brandan),

ήγουμένου ἐν Βρεττάνη, πολεμίου τῆς αἰρέσεως τοῦ Πελαγιανισμοῦ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Ὀνωράτας (**Honorata**), ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου Παβίας, λυτρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ ὅτε αὕτη ἀπήχθη ὑπὸ Ὀδοάκρου βασιλέως τῶν Γόθων Ἐρούλων ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Βικεντίου. (~†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀναστασίου, ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Ἡλία (**Castel Sant'Elia**), ἐν Ἰταλίᾳ. (~†570)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βοαδίνου (**Boadin**) τοῦ ἐξ Ἴρλανδίας καὶ ἐν Γαλατία ἐρημίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων τριῶν ἀυταδέλφων Πάλδου (†720), Τάσου (†729) καὶ Τάτου (†739), κτιτόρων καὶ πρώτων ἡγουμένων τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Βικεντίου ἐν Βολτούρνῳ (**Volturnum**) ἐν Ἰταλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὁσιος Θεοδόσιος, ἡγούμενος τῆς ἐν Ἄθῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ Φιλοθέου καὶ ἐπίσκοπος Τραπεζοῦντος χρηματίσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1392)

Στίχ. Θεοδοσίῳ ἐπλάκη διπλοῦν στέφος,
Ὡς ἱεράρχῃ καὶ Ὁσίῳ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μιχαήλ, διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν τῇ μονῇ Κλόπσκ, ἐν Νόβγκοροντ. (†1456)

Στίχ. Ὑποδυθεὶς τὴν ἐκούσιον μωρίαν,
Μιχαήλ σύνεστι τῇ αὐτοσοφίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικηφόρου, τοῦ Κρητός, ἐν Ἡρακλείῳ ἀγχόνῃ ἀθλήσαντος. (†1832)

Στίχ. Ἐν γῆ χλοαυγῇ τῆς Κριτσᾶς ἀναθάλλων,
Νικηφόρος νῦν γε συζῆ Νόοις πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰωσήφ τοῦ Νέου τοῦ ἐκ Καππαδοκίας. (†1860)

Στίχ. Ἰωσήφ ἰσότιμος Ἁγίων ὦφθης,
Πολιτεῖαν ἄμεμπτον βεβιωμένος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων. Ἰαμβικαί.

 Βου

ὠδὴ α'

τι βει θα λασ σης κυ μα τσ με νον σα α

λον ηπειρον αυθις Ισραηλ δε δειγ

με ενον μελασδεπο οντος τριστατας Αιγυ

πτι ιων εκρυψεν αρδην υδατοζρωτος

ταφος ρωμηκραται αδεξιας τδ Δε

σπο τδ

ὠδὴ γ'

Ο σοι παλαιων εκλελυμεθα βροο

χων βορων λεοντων συντεθλασμενων μυλας

αγαλλιωωμεν και πλατυνωμεν στοο

μα Λογωπλεκοντες εκλογων μελωδιανω

των προς ημας η δε ται δωρηματων

ὠδὴ δ'

Π υρσωκαθαρθεις μυστικησθεωριιας

υμων προφητης την βροτων και νρογιαν

ρηγνυσιγηρυν Πνευματι κροτμεενηνσαρ

κωσινεμφαινεσαναρηητδ Λογωτωνδυ

ναζωντακρατησυνετριβη

ὠδὴ ε΄

Ε χ θρ ζο φω δς και βε βορ βο ρω με ε νϑ
ι ον κα θαρ σει Πνευμα τος λε λϑ με νοι νε
αν προ σωρ μισ θη μεν α πλα νη τρι ι βον α γϑ
σαν α προ σι τον εις θυ μη δι αν μο νοις προ σι
την οις Θε ος κα τη λλα γη

ὠδὴ ς΄

Ι μερ τον ε ξε φη νε συν παν ολ βι ι ω
η χω Πα τηρ ον γα ςρο ο ος ε ε ξη ρευ ξα
το ναι φη σιν ου ου τος συμ φυ ης γο νος πε ε
λων φω ταυ γος ε ξω ρϑσεν αν θρω ω πων γε νϑς
Λο γος τε μου ζων και βρο τος προ μη θει α

ὠδὴ ζ΄

Ε φλε ξε ρει θρω των δρα κον των τας κα α
ρας ο της κα μι ι νϑ την με ταρ σι ον
φλο γα νε ϑς φε ρϑσαν ευ σε βεις κα τευ να α
σας την δυσ κα θεκ τον α χλυν εξ α μαρ τι ι ας

ο λην πλυ νει δε τη δρο σω τσ Πνε ευ μα α

τος

ὠδὴ ἡ'

Α ι νσ μεν ευ λο γσ μεν προ σκυ νσ μεν τον

Κυ υ ρι ον υμ νσν τες και υ περ υ ψσν τες αυ

τον εις τς αι ω νας

Ε λευ θε ρα μεν η κτι ι ι σι ις γνω ρι ζε

ται υι οι δε φω τος οι πριν ε σκο τι σμε ε νοι

μο νος σε να ζει τσ σκο τς ο προ στα α της νυν

ευ λο γει τω συ ντο ο ο νω ω σ τον αι τι ον η πριν

τα λαι να των εθ νων παγ κλη ρι ι ι

α α α α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Πα

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τω σ των Σε ρα φειμ την α

δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϷ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α
δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
δοξοτε ρανασυγκρι ι τωστων Σεραφειμ την α
δια φθορωσθε ον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
δοξοτε ρανασυγκρι ι τωστων Σεραφειμ την α
δια φθορωσθε ον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Με γα λυ νον ψυχη μσ ς τηνλυ τρω σα με ε
νην η μας εκ της κα τα ρας

Βου

Ω των υ περ νον τσ το κσ σθ αυ μα α των

Νυμφη παν αγ νε μη τερ ευ λο γη με νη δι
 ης τυ χο ον τες παν τε λης σω τη ρι ι ας
 ε πα ξι ον κρο τω μεν ως ευ ερ γε τη δω ρον φε
 ρον τες υμ νον ευ χα ρι στι ι ι α α α α
 ας

Πα

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η η η
 μ ε τη ην λυ τρω ω ω σα α με ε ε ε
 νη ην η η μα ας εκ τη ης κα τα α α ρας

Βου

Ω τω ω ων υ πε ερ ν ε ε ε ε ε ε ε ε
 κ ε σ ε θ αυ μα α α α α τω ων νυ
 υ υμ φη η πα να α α γνε ε ε μη τε
 ερ ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε νη
 δι ης τυ χο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ες πα
 α αν τε ε λ ε σω ω ω τη ρι ι ι ι α

ας ε ε πα ξι ι ο ον κρο ο τϛ ϛ ϛ με εν ω ω
 ως ε ε ευ ε ερ γε ε ε τη δω ω ω ω
 ρο ο ο ον φε ε ρο ο ον τε ε ες υ υ μνο
 ον ευ χα α α α α ρι ι στι ι ι α α α
 α α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϟ.

Τον νϛν κα θα α ρας Ο ο σι ε της των πα
 θω ων συγ χυ υ σε ως τρα νως ε δε ξω ω τας θει
 ει ει ας εμ φα σεις της υ υ περ φω ω ω τϛ
 και τρι λαμπους Θε ο ο τη τος παμ μα καρ Θε ε
 ο δο ο σι ε των Α σκη των α γλα α ἱ σμα
 και νυν πρε σβευ ω ω νμη πα αυ ση υ περ η μων θε
 ε ο φο ο ρε

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Βα βαι των θει ει ων ε ερ γων σϞ Σω τηρ μϞ

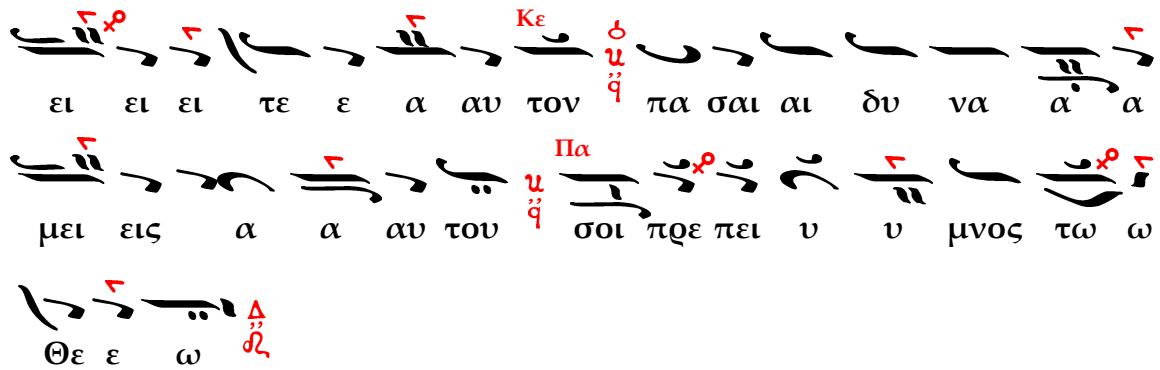
πα α ντο δυ υ να με Θε ος γαρ ων προ ο αι ω
 ω ω νων Παρ θε ν8 μη τρα αν υ πε ε δυς και
 σαρξ α τρε πτωσ γε ε γο νας και υ δα σι ιν α
 πε ε πλυνας τ8 Ι ορ δα ν8 Δε ε σποτα βρο
 των την φυ σι ιν τ8 ρυ υ π8 των ψυ χι κων α α
 μαρτα α δων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πάφ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
 ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
 οισ υ ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε
 ω

Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.
 Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον τῆς Θεοτόκου, κατηξιώθης ναόν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι· Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δέ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας, Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πόνους ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, Παμμάκαρ τοῦ σοῦ Δεσπότη· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῶ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσόν, εὐδοκίαν θεῖαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομησαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὄν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἔνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις ὁσίαις παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἵντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ
Θεοδόσιε, διῆλθες ἀγαλλιᾶσαι, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἔνθα ἦχος
Πάτερ ἑορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας
ὕμνησεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως,
γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἦς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα
ἐνέκρωσας· ἦς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος,
Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

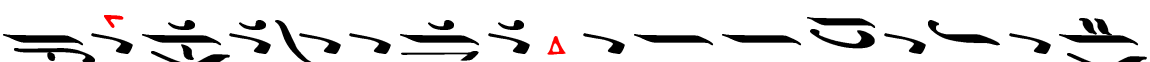

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και
Αγιω Πνευματι

Των αρετων ηηη κλιιμαξυπογραμμος
ανειειειχθητοιις επιιγηηηης τσ
τον ευφημησωμενως Ασκητωνωνεγκαλλωω
ωπιιιισμα εξασησαςγαααρα
ληηθωωως ωςπερομεγας Αντωω
ωωνιιιιιος Γα αμετροντα απεινωωσιν
Nη εενδειξααμεενενος καιποιμαα
ανας τον λαονααυτς εεεβως εις

 μα α αν δραν α γι αν ε νη η η η λα α α

 α σεν ου ο χο ο ρος των Α γι ι ι ι ι ων κα α

 θε ε ε στη η η η κεν εκ τε νως υ υ υν βο

 ω ω ω μεν μη ε πι λα α α θη και νυν τη η ης

 ποιμνη ης σδ παμ μα καρ Θε ο δο ο σι ι ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε αλ λα πρε σβειαις σδ προς Κυ

 ρι ι ον σω ω ω σον η μα ας δε ε ο ο ο

 με ε ε ε θα

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

 τωναί ω ω ωνων α α μην

Ση με ε ε ρον ο Χρι ι στος εν Ι

 ορ δα α νη ηλ θε ε ε βα α α πι σθη η ναι

 ση με ρον Ι ω α αν νης α α α α πτε ε ε ε

 ται κο ρυ φης του ου Δε ε ε σπο ο ο του

 δυ να α μεις των ου ρα νω ων ε ξε ε ε ε

στη η η η σαν ^Δ το πα ρα α δο ο ξον ο ο ρω
 ωσαι αι αι μυ στη η ρι ι ι ι ον ^{Δι} η η θα λα
 α ασ σα α ει ει ει ει δε και αι ε ε ε φυ υ υ
 υ γεν ^β ο Ι ορ δα α ης ι ι δω ων α α α νε στρε
 ε φε ε ε ε το ^{Δι} η μει ει εις δε ε ^ν οι φω
 τι σθε εν τε ες βο ω ω ω μεν ^Δ

ὁ ἀχορός:

^Δο ξα τω φα νε ε ε εν τι ι θε ε ε ω ^Δ και
 ε πι γη η ης ο φθε εν τι ^Δ και φω τι σαν τι ι
 τον κο ο ο ο ο σμον ^Δ
 * * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος ^{Δι} - ^θ

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στα μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν ^Δ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε θε ε ε Πα

τερπαντο κρα α του Κυρι ε Υι ε μονογε νες Ι

η σϛ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος τϛ Θε ου ο Υι

ος τϛ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τϛ κο

ο ο σμϛ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τϛ κο ο σμϛ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σϛς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σϛ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τϛ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τϛς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον
το ο νο μα α σεις τς αι ω ω νας α μην

Γε νοι το Κυριε το ε λε ος σ ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα μεν ε πι σε

Ευλογητος ει ει Κυριε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σς

Κυριε καταφυγη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυριε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μα ρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς
ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος
μς

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σς ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σϺ τοις γι νω σκϺ

σι ι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος **Δ** ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας **Δ**

Και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νϺ σϺ Κυ ρι

ε **Δ** η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ

νη σις **π** του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ

τυ ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα
 ζα ⁹ και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε
 βε βαι ου του λο ο γα το α σφα λες ^Δ ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ και τον κοσμον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι οι οι οι ⁹

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^Δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^Δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλζ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ριγ΄ (113).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ΄ 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ'(114).

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι

ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϝ βα πτι σθεις ψαλλον
τας σοι αλ λη λϛ ϝ ι α

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϝ βα πτι σθεις ψαλλον
τας σοι αλ λη λϛ ϝ ι α

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με. (ριδ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϝ βα πτι σθεις ψαλλον
τας σοι αλ λη λϛ ϝ ι α

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. (ριδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Ι
ορ δα νη υ πο Ι ω αν νϛ ϝ βα πτι σθεις ψαλλον
τας σοι αλ λη λϛ ϝ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τϛ αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Ἦχος 4 Πα φ

Ε ν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νῶ σθ Κυ ρι

ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυ
 νη σις του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ
 τυ ρει σοι α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα
 ζα και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας
 βε βαι ου του λο ο γο το α σφα λες ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος και τον κοσμον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι

μέ τέλος:

δο ο ξα α σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αυτοί τὸ εισοδικόν).

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Εἰσοδικόν. Ἦχος Δι-Θ

Ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Θε ος Κυ ρι ος και
 ε πε φα νεν η μιν σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ος
 ο εν Ι ορ δα νη υ πο Ι ω αν νη ς βα πτι
 σθεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λη ς ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ♪ Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ὄ σ ε Κ υ ρ ι
ε η τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ὠ θ η π ρ ο σ κ υ
ν η σ ι ς τ ο υ γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ
τ υ ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ὄ ν ο ν ο ν ο μ α
ζ ὄ σ α κ α ι τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς
ε β ε β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ ὄ τ ο α σ φ α λ ε ς ο ε π ι
φ α ν ε ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς κ α ι τ ο ν κ ο σ μ ο ν φ ω τ ι σ α ς
δ ο ο ξ α α σ ο ι

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ♪ Γ α ρ

Τ α ι ς τ ω ν δ α κ ρ υ ὦ ν ὄ ρ ο α ι ς τ η ς ε ρ η μ ο υ τ ο
α γ ο ν ο ν ε γ ε ε ὦ ρ γ η σ α ς κ α ι τ ο ι ς ε κ
β α θ ὄ ς σ τ ε ν α γ μ ο ι ς ε ι ς ε κ α τ ο ν τ ὄ ς π ο ν ὄ ς ε
κ α ρ π ο ο φ ο ρ η σ α ς κ α ι γ ε γ ο ν α ς φ ω σ τ η ρ
ο ι κ ο υ μ ε ν η λ α μ π ὦ ν τ ο ι ς θ α α υ μ α σ ι ν ο σ ι ε Πα

τηρ η μων Θε ο ο δο σι ε πρε σβευ ε Χρι
 στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η
 μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Τῆ ὑπερμάχῳ. Ἦχος Νη ς

Π ε φυ τευ με ε νος εν αυ λαις ταις τς Κυ
 ρι ς ς σς τας φα νο τα α τας α ρε τας τερ
 πνωσ ε ξην θη η σας και ε πλη θυ νας τα τε κνα α
 σς εν ε ρη μω των δα κρυ υ ων σς τοις ομ
 βροις αρ δευ ο με ε να α γε λαρ χα των Θε ς
 θει ω ων ε παυλε ων ο θεν κρα ζο ο μεν χαι ροις Πα
 τερ Θε ο δο ο σι ι ε

Καὶ νῦν.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια, Κοντάκιον.

Ἦχος Βου ς

Ε πε φα νης ση με ρον τη οι κς με ε ε
 ε ε νη και το φως σς Κυ ρι ε ε ση μει ω

θη εφ η μας εν ε πι γνωσει υμνντας σε Ηλ θες
ε φανης το φω ως το α προσι το ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας
A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος ^θ Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος ^Δ Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος ^Δ Α γι ος Α θα α να α τος ^θ

ε ε λε η σον η η μα ας ^Δ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α
 θα α α α α α α α α α α α α α θα
 α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα
 α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β' (δ' 6-15).

(Ζήτηι τῆ Κυριακῆ τῆς ΙΕ' ἑβδομ. ἐπιστολῶν).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

T ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να
 τος τῶ ο σι ι ῥ αυ τῶ
 Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι
 παν των ων αν τα πε δω κε ε μοι

Τιμιος εναντιον Κυριου ο θανα

τος τσ οσιιχαυτσ

ΧΣοιθυσωθυσιαναινεσεως και εν ο

νοματι Κυριου επιικαλεσομαι

Τιμιος εναντιον Κυριου ο θανατος

τσ οσιουαυτσ χχ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρια' (111).

Ἦχος Πα

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï α α

Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο βϑ μενος τον Κυ ρι
 ον εν ταις εν το λαις αυ τϑ θε λη η σει σφο ο
 ο δρα

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï α α

Ἦχος Πα

Δυ να τον εν τη γη ε σται το σπερμα αυ τϑ
 γε νε α ευ θε ε ων ευ λο γη θη η η
 σε ε ε ε ται αι αι αι αι αι

A λλη η λϑ ï ï α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α ρα α α

λλη η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια' 27-30).

(Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς δ' ἑβδ. τοῦ Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ ϝ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οιοι οιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι̇-θ

Ο ι̇ οιοι οιοι οιοι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ Χε ϝ ϝ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν **Α** λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος **ι̇** Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονερινθησισιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευμα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμειε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει εν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼν ὁ ^θ (δὶς) νός

Τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼν ὁ οὐ ^Χ οὐ ^Δ οὐ